

Kállay Eszter

Kéz a levegőben

emelkedés

miért pont ezzel a taxisofőrrel veszem össze?
hallgattam a saját hangom, egyre élesebben
versenyzett a szélvédőjéhez ütemesen csapódó
kabalákkal, álmocsapdával, az ablaktörlő zajával.

félhangosan szavalt tovább, összeesküvésről, vallásról,
róluk, akik nem valók ide, tokája az álla alján remegett,
mintha felfogna egy kitörni készülő sírást.

„csak a híreket olvasom” – tört ki később tényleg,
de szárazon csak, mint egy köhögés, összeaszott málnás
[cukrot
tett a szájába, hogy lent tartsa, rázkódott a válla.

itt gondoltam arra, hogy behajjt
a korlátba, előre féltem a megérkezéstől,
ezek után nem lehet fizetni, kiszállni, köszönni.
mégis megtettük, utazzon jól, fűzte hozzá, ordítás helyett
megköszöntem. a vérem épp olyan melegen jött föl
a homlokomhoz, mint a nap a repülőtér mögött.

humor

nincs humora, mondják a pultnál ülő vének,
hajlik egymásra ezerrétegű bőrük, a poharak
kerek nyomait ujjukkal kenik el, jósolnak belőlük.
nincs humorod, pedig milyen fiatal vagy,
mondja a francia törzsvendég, akivel
kedvesnek kell lenni, sokat rendel, *azt hittem,*
idősebb vagy, legalább huszonnégy, és milyen jól
beszélsz idegen nyelveket. komoly lány vagy,
jelenti ki büszkén, jól ismer, hiszen minden este lát.

megrándul a szám sarka, próbálok visszaemlékezni
egy igeragozásra, ha humorom nincs, legalább legyek
hibátlan, a kiejtésre is jobban koncentrálok.
engedd el magad, mondják a többiek, mikor
műszak után hajnali háromkor ülünk le inni.
a négyszögletű asztalok és a merev támlájú székek
hegyesszögei pont úgy szorítanak be, hogy nem marad
választásom: jól kell éreznem magam.
idegen nyelveket kell magamon éreznem.
idegen nyelveken is a humort tanulom meg utoljára.

támasz

ha lecsúszik egy sorom a papírról, visszasimítod,
mint azt a hajtincset, ami tizennégy éves
koromig a szemembe lógott – most átlóg
az álmaimba.

nehéz észrevenni, mert nekem természetes,
hogy ugyanaz az angyal ül a homlokodon,
mint aki azelőtt altatott.
nagy kő ült a lelkén, énekelt, mikor legördült róla.

minden teret el lehet kezdeni,
csak egy pontot kell találni benne,
ahol megtámaszkodhatunk.

sétálni is tőled tanultam:
fölfelé taposunk a turistaúton,
bokáink az úttal hatvan fokos szögben.
hegyre nyílunk, énekel, ahogy gördül alattunk a kő.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT. • WWW.MAGVETO.HU
WWW.FACEBOOK.COM/MAGVETO • MAGVETO.KIADO@LIRA.HU • FELELŐS
KIADÓ DÁVID ANNA • KÉSZÜLT ASZEKSZÁRD NYOMDA KFT.-BEN, 2020-BAN
• FELELŐS VEZETŐ VADÁSZ KATALIN IGAZGATÓ • FELELŐS SZERKESZTŐ
SZEGŐ JÁNOS • KÉZIRAT-ELŐKÉSZÍTŐ LOSONCZ-KELEMEN EMESE •
KORREKTOR HRADECZKY MONI • A SZERZŐ PORTRÉJÁT VALUSKA GÁBOR
KÉSZÍTETTE • A KÖTETET PINTÉR JÓZSEF TERVEZTE • MŰSZAKI VEZETŐ
TAKÁCS KLÁRI • KIADVÁNYSZÁM 9113 • KNER ANTIKVA BETŰ-TÍPUSBÓL
SZEDVE • ISSN 2498-6550 • ISBN 978 963 14 2637 3